

bedømmer Sagen ud fra de foreliggende Forhold, undersøger, naar de paagældende sidst have faaet Lønningsforhøjelse, og hvorledes de tilsvarende Lønninger ere for andre Funktionærer ved de andre Anstalter. Det er sikkert ingenlunde saaledes, at blot, fordi der foreligger et Andragende fra en eller anden lille Kreds af Funktionærer om Lønningsforhøjelse, saa anbefaler det ærede Medlem det straks som Medlem af Magistraten, og saa vedtager Borgerrepræsentationen det øjeblikkeligt.

K. M. Klausen: Jeg har jo indrømmet overfor den højtærede Minister, at Københavns Kommune har en særlig Stilling, men det særlige ligger i, at hvor der er Tale om at yde Tilskud til hele Landet, der skal Københavns Kommune ikke være med. Det, sagde jeg før, er en tydelig Særstilling, som vi desværre have i København. Saa henviser den højtærede Minister til Skoledirektionen og siger, at der sidder Overpræsidenten. Nej, der sidder ikke een Statseembedsmand, der sidder to, og der er kun tre Medlemmer i Skoledirektionen. Naar den ærede Minister nævnte Overpræsidenten, burde han samtidig have nævnt den anden Statseembedsmand, Stiftsprovsten. De ere begge Medlemmer, som beskikkes af Staten, det er ikke Kommunens Embedsmænd i den Forstand, at vi have noget med deres Ud-nævnelse — ikke en Gang for Overpræsidentens Vedkommende — eller Lønning at gøre. Det er rene Statseembedsmænd. Man kan derfor ikke sige, at vi have noget særlig privilegeret Selvstyre over vort Skolevæsen i København, ja, vi have ikke en Gang den Ret, som der er kæmpet saa haardt for at faa ude i Kommunerne, nemlig Indstilling til Lærerembederne. Det kan der derfor ikke henvises til, og paa Grundlag deraf har man ingen Ret til at tilsidesætte Københavns Kommune. Saa siger den ærede Minister, at Bidragene til Københavns Kommune ere fastsatte ved Lov. Jeg kunde akkurat lige saa godt sige, at Bidragene til Staten ere fastsatte ved Lov. Det, som der her er Tale om, er jo ikke de almindelige faste Bidrag til Skolerne, som staa opførte paa Finansloven og ydes baade til Københavns Kommune og til Kommunerne ude i Landet og til Skolefondene, nej, dette er noget ganske særligt, som drages frem her. Det er til Aftenskoler, der jo ikke i den Forstand høre med til Folkeskolen. Det er en fuldstændig frivillig Institution, der er oprettet

omkring i Kommunerne. Det samme gælder Børnebiblioteker og Biblioteker for Lærere. Det er noget nyt, vi komme ind paa her, det kan ikke sidestilles med de faste Bidrag, der staa opførte paa Finansloven, og netop da vi ere komne ind paa disse ny Tilskud og det, som Skoleloven af 1899 har talt om, er det, jeg mener, at Københavns Kommune har samme Ret til at faa Del i disse Goder som alle andre Kommuner i Landet.

Saa siger den højtærede Minister, at i Københavns Kommune er det ikke saaledes, at naar en mindre Kreds af Funktionærer henvender sig for at faa deres Forhold forbedrede, tage vi denne Sag op. Jo, det gøre vi netop, det have vi gjort mange Gange. Vi have ganske vist givet almindelige Lønningsforbedringer, men vi have ogsaa mange Gange forbedret Lønningerne for mindre Kredse, naar vi have fundet dem utilstrækkelige. Jeg skal saaledes nævne, at det er ikke saa længe siden, vi forbedrede Lygdetændernes Stilling, og det er ikke saa længe siden, vi forbedrede Fyrbødernes Stilling. Det er der ikke det mindste i Vejen for, at vi kunne gøre i Københavns Kommune. Og jeg kan heller ikke se, at der er noget som helst til Hinder for at imødekomme de 28 Vaagekoner og give dem de stakkels 20 Øre mere pr. Nat, hvorom der her er Tale.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 46—49 til § 21 af *Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet* (se Tillæg B. Sp. 389—92)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget Nr. 50 af *Mindretallet* under Nr. 10 (se Tillæg B. Sp. 391—92) forkastedes med 58 Stemmer mod 12.

Ændringsforslagene Nr. 51—57 af *Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet*, tiltraadte af *Udvalget*, (se Tillæg B. Sp. 391—94)

vedtoges uden Afstemning.

Underændringsforslaget Nr. 59 af *Mindretallet* under Nr. 10 til Ændringsforslag Nr. 58 (se Tillæg B. Sp. 393—94)

forkastedes med 56 Stemmer mod 16.